

"Podejście *storyline* w nauczaniu wczesnoszkolnym"

Podejście *storyline* zostało wprowadzone w Szkocji w latach 70-tych jako efekt konieczności zintegrowania treści międzyprzedmiotowych. Wtedy jeszcze nie miało zastosowania w nauczaniu języka. Dopiero w latach dziewięćdziesiątych Steve Bell rozpropagował tę metodę wśród nauczycieli i dydaktyków języków obcych.

Wykorzystanie podejścia *storyline* w uczeniu języków obcych polega na stworzeniu historii, opowiadania we współpracy z uczniami. Kluczowymi elementami są kolejne etapy, tzw. epizody: wprowadzenie do historii, czyli wybranie tematu, ustalenie bohaterów, miejsca akcji. Kulminacją jest natomiast zwykle jakieś nieoczekiwane wydarzenie, problem, który muszą rozwiązać bohaterowie opowiadania, w których wcielają się uczniowie. Rozwój akcji sterowany jest przez nauczyciela, który wybiera kolejne wątki zgodnie z programem nauczania i naprowadza uczniów poprzez pytania, które w tym podejściu są niezmiernie istotne.

Podejście *storyline* można jak najbardziej wykorzystać w pracy z dziećmi, zalecane jest natomiast, by uczniowie co najmniej od roku uczyli się języka. Metoda ta przynosi bardzo wymierne korzyści: integracja treści nauczania sprawia, że uczniowie łatwiej przyswajają wiedzę, bo odnoszą się do tego, co znają i co już wiedzą. Zróżnicowanie zadań, wykorzystanie materiałów, jak pacynki, kolorowanki, zabawki, itd., wprowadzają kontekst, odnoszą się do rzeczywistości dziecka, a nagle pojawiający się problem wymaga logicznego myślenia, kreatywności i autentycznego użycia języka w prawdziwych sytuacjach komunikacyjnych.